

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – Anna Kopeć

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 26 maja 2017 roku, 3 sierpnia 2017 roku
i 12 października 2017 roku

sprawy **K. R.**

syna R. i A. z d. R.

ur. (...)

w W.

oskarżonego o to, że:

w okresie czasu od dnia 10 października 2016 roku do dnia 22 października 2016 roku w miejscowości P. i Ł., na stacjach paliw BP, gm. C., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci paliwa (...) w łącznej ilości 194,4 litra o łącznej wartości 905,9 zł na szkodę (...) Oddział w Polsce z siedzibą w K. przy ul. (...), przy czym:

- w dniu 10 października 2016 roku na stacji paliw BP w miejscowości P. zatankował do fabrycznego zbiornika pojazdu marki R. (...), na którym widniały tablice rejestracyjne o wyróżniku (...) paliwo (...) w ilości 50,77 litra za kwotę 240,65 zł, po czym odjechał nie uiszczając opłaty za zatankowane paliwo,

- w dniu 19 października 2016 roku na stacji paliw BP w miejscowości Ł. zatankował do fabrycznego zbiornika pojazdu marki R. (...), na którym widniały tablice rejestracyjne o wyróżniku (...) paliwo PB 95 w ilości 55,89 litra za kwotę 259,89 zł, po czym odjechał nie uiszczając opłaty za zatankowane paliwo,

- w dniu 22 października 2016 roku na stacji paliw BP w miejscowości P. zatankował do fabrycznego zbiornika pojazdu marki S., na którym widniały tablice rejestracyjne o wyróżniku (...) paliwo (...) w ilości 39,51 litra za kwotę 182,54 zł, po czym odjechał nie uiszczając opłaty za zatankowane paliwo,

- w dniu 22 października 2016 roku na stacji paliw BP w miejscowości Ł. zatankował do fabrycznego zbiornika pojazdu marki R. (...), na którym widniały tablice rejestracyjne o wyróżniku (...) paliwo (...) w ilości 48,23 litra za kwotę 222,82 zł, po czym odjechał nie uiszczając opłaty za zatankowane paliwo,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

o r z e k a

I. oskarżonego **K. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Oddział w Polsce, K., ul (...), kwoty 905,90 (dziewięćset pięciu i 90/100) złotych;

III. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę (...),49 (dwóch tysięcy pięciuset czterdziestu pięciu i 49/100) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 60/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Oskarżony K. R. w październiku 2016 roku postanowił dokonywać kradzieży paliwa na dwóch stacjach paliw BP w P. oraz w Ł. wykorzystując do tego samochód R. (...) koloru czarnego, z brytyjskimi numerami rejestracyjnymi (MF 99 (...) oraz nr rej. (...)) oraz pojazd S. o nr rej. (...).

W wykonaniu tego zamiaru oskarżony:

1. w dniu 10 października 2016 roku około godz. 15:14 samochodem R. (...), nr rej. (...) przyjechał na stację paliw w P.; zatankował do zbiornika pojazdu paliwo (...) w ilości 50,07 l; następnie wsiadł do pojazdu i odjechał, nie dokonując płatności za zatankowane paliwo. Wartość skradzionego paliwa to 240,65 zł;

2. w dniu 19 października 2016 roku około godz. 14:40 samochodem R. (...) nr rej. (...) przyjechał na stację paliw w miejscowości Ł.; zatankował do zbiornika pojazdu paliwo (...) w ilości 55,89 zł, po czym wsiadł do pojazdu i nie dokonując płatności za zatankowane paliwo odjechał. Wartość skradzionego paliwa to 259,89 zł.

3. w dniu 22 października 2016 roku około godz. 21:54 samochodem S. (...) nr rej. (...) koloru szarego przyjechał na stację paliw w P. i zatankował do zbiornika pojazdu paliwo (...) w ilości 39,51 l, po czym wsiadł do pojazdu i nie dokonując płatności za zatankowane paliwo odjechał. Wartość skradzionego paliwa to 182,54 zł.

4. w dniu 22 października 2016 roku około godz. 22:14 samochodem R. (...) nr rej. (...) przyjechał na stację paliw w miejscowości Ł. i zatankował do zbiornika pojazdu paliwo (...) w ilości 48,23 l, po czym wsiadł do pojazdu i nie dokonując płatności za zatankowane paliwo odjechał. Wartość skradzionego paliwa to 222,82 zł.

Oskarżony K. R. ma 22 lata, jest kawalerem, ma średnie wykształcenie. Zatrudniony jest w firmie swojej matki, osiągając dochód około 4.500 złotych miesięcznie. Jest osobą niekaraną za przestępstwa. W przeszłości leczył się od uzależnienia od środków odurzających.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadków: P. W. (k. 9, 30-31, 107), K. M. (k. 18, 43-44, 107), notatkę urzędową (k. 62), zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia (k. 2-3, 4-5, 15-16, 24-25, 38-39), protokoły oględzin (k. 11-12, 21-22, 32-33, 46-47), paragony (k. 17, 26, 40), dane o dowodach osobistych oraz wnioskach o wydanie dowodu osobistego (k. 64, 65, 66), kartę karną (k. 112, 158, 160), opinię o tymczasowo aresztowanym (k. 116-117), kwestionariusz wywiadu środowiskowego (k. 131-132), opinię z badań antropologicznych (k. 138-144).

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Na rozprawie w dniu 12 października 2017 r. oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

W świetle dowodów: protokołów oględzin, opinii z badań antropologicznych, danych o dowodach osobistych, wnioskach o wydanie dowodu osobistego, notatki urzędowej z k. 62, należało przyjąć, że to oskarżony K. R. dopuścił się kradzieży paliwa na stacjach paliw BP w miejscowościach P. i Ł. w okresie od 10 do 22 października 2016 roku. Biegły z dziedziny antropologii sądowej po porównaniu cech morfologicznych mężczyzn widocznych na zapisach z monitoringu stacji paliw znajdujących się w aktach sprawy, doszedł do wniosku, że na wszystkich nagraniach widoczny jest ten sam mężczyzna oraz że znacznie prawdopodobnym jest, że mężczyzną widocznym na zapisie z monitoringu jest oskarżony.

W ocenie Sądu należy wykluczyć, że kradzieży mógł dokonać inny niż oskarżony mężczyzna o podobnych cechach morfologicznych, używający samochodu R. (...) o zbliżonych brytyjskich numerach tablic rejestracyjnych, do samochodu, którym kierował oskarżony w dniu 25 października 2016 roku (a więc trzy dni po dokonaniu ostatniej kradzieży).

Opinia biegłego z dziedziny antropologii jest pełna, jasna i rzeczowa, wydana została przez osobę, dysponującą niezbędną wiedzą specjalistyczną, a Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej wiarygodności.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia protokołów oględzin rzeczy, notatki urzędowej, zawiadomień o popełnieniu wykroczenia, paragonów, danych o dowodach osobistych, wniosków o wydanie dowodu osobistego, kart karnych, opinii o tymczasowo aresztowanym, kwestionariusza wywiadu środowiskowego nie budziła wątpliwości Sądu.

W ocenie Sądu zeznania świadków P. W., K. M. są wiarygodne gdyż są konsekwentne, spójne, logiczne. Sąd nie znalazł powodu, dla którego miałyby nie obdarzyć ich wiarą.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 278 § 1 k.k. W myśl tego przepisu kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą podlega karze pozbawienia wolności od trzech miesięcy do pięciu lat.

Istotą zaboru jest uzyskanie władztwa nad rzeczą ruchomą bez żadnej do tego podstawy. Zabór mienia musi nastąpić wbrew woli właściciela. Rzecz jest cudza gdy ma właściciela i jest nim inna osoba niż sprawca.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 czerwca 2006 roku, sygn. akt I KZP 14/06 (OSNKW 2006/7-8/67), zgodnie z którym nośnik energii, w szczególności paliwo stałe, ciekłe albo gazowe, może być przedmiotem wykonawczym kradzieży jako cudza rzecz ruchoma np.: benzyna, olej napędowy czy też gaz płynny do napędzania silników samochodowych wlany do zbiornika pojazdu.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy podnieść trzeba, że oskarżony czterokrotnie podjeżdżał na stacje paliw i tankował paliwo, nie dokonując zapłaty za to paliwo, stanowiące cudzą rzecz ruchomą.

Oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w warunkach określonych w art. 12 k.k.

Istotą konstrukcji czynu ciągłego jest przyjęcie, że kilka jednostkowych zachowań tworzy razem jeden czyn zabroniony wtedy, gdy zostały podjęte w krótkich odstępach czasu i stanowią wykonanie z góry powziętego zamiaru. Zachowania

jednostkowe mogą wyczerpywać przy tym bądź znamiona przestępstwa, bądź wykroczenia. Czyny te tracą swój jednostkowy charakter, tworzą łącznie jeden czyn zabroniony, jedno przestępstwo ciągłe. Przesłanką podmiotową jest istniejący z góry zamiar, obejmujący realizację zamierzonego przestępstwa w dwu lub więcej zachowaniach, natomiast przesłanki przedmiotowe to „krótkie odstępy czasu” między tymi zachowaniami, a także tożsamość pokrzywdzonego w wypadku zamachów na dobro osobiste.

Oskarżony czterech kradzieży paliwa dokonał na dwóch stacjach paliw BP, w pobliżu miejsca zamieszkania. Nie były to zatem stacje paliw wybrane przypadkowo. Kradzieże były popełnione w ciągu kilkunastu dni, przy użyciu dwóch pojazdów. W ocenie sądu taki sposób dokonywania kradzieży wskazuje na to, że wszystkie one były realizacją wcześniej podjętego przez oskarżonego zamiaru pozyskiwania przez oskarżonego paliwa na tych dwóch stacjach BP.

Oskarżony jest osobą dorosłą, posiadającą odpowiednie doświadczenie życiowe, by móc pokierować swoim zachowaniem i nie naruszać obowiązujących przepisów. Okoliczność, że w przeszłości leczył się od uzależnienia od środków odurzających w ocenie Sądu nie powoduje, że należy powziąć wątpliwości co do jego poczytalności.

Zdaniem Sądu oskarżony popełnił przypisany mu w wyroku czyn umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim zaboru rzeczy. Oskarżony chciał popełnić ten czyn. Tankował paliwo i bez uiszczenia zapłaty odjeżdżał ze stacji paliw.

Wymierzając oskarżonemu karę sześciu miesięcy ograniczenia wolności Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu. Oskarżony bowiem popełnił przypisany mu czyn z zamiarem bezpośrednim jego popełnienia, w poczuciu całkowitej bezkarności swojego zachowania. Jego zachowanie wymierzone było w jedno dobro prawne tj. w mienie. Wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażał się także w wartości wyrządzonej szkody.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył niekaralność oskarżonego, to, że oskarżony aktualnie po opuszczeniu aresztu śledczego, prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę ograniczenia wolności na podstawie art. 37 a k.k. Kara ta w wymiarze sześciu miesięcy jest w ocenie Sądu karą adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Jednocześnie Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia wyrządzonej szkody. Oskarżony jak wynika z wywiadu kuratora, po zwolnieniu z aresztu śledczego stara się aktualnie zmienić swoje postępowanie. Wykonywanie przez oskarżonego pracy przez sześć miesięcy skutkować będzie tym, że oskarżony nie zostanie wyrwany z rodzinnego, naturalnego środowiska, nadal będzie mógł pracować w firmie swej matki, zwiększając się szanse po odbyciu tej kary na to, że skazany po jej odbyciu będzie prawidłowo funkcjonował w społeczeństwie. Wykonywanie prac społecznie użytecznych przez taki okres ma zdaniem Sądu szanse na kształtowanie cech osobowości oskarżonego i może przyczynić się do pozytywnej zmiany jego dotychczasowego trybu życia.

Sąd uznał, że nie istnieją podstawy do zwolnienia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Jest osobą młodą, osiągającą dochody w wysokości 4.500 zł.

Z tych przyczyn sąd orzekł jak w wyroku.